

ΣΗΜΑΝΤΡΑ,

ΠΕΠΡΩΜΕΝΟ

Αύγή! Ξαφνίζω τὸν αἰετὸ
δραπέτης τοῦ ἄδου ἔωρκιμισμένος,
καὶ κύπελλο χρυσοῦ κρατῶ
ἔς τὸ μέτωπον τοῦ Ὀλύμπου στυλωμένος.

Καὶ κεραστὴς μου χαρωπὸς
μὲ τὸ αἷμά του ὁ Ἥλιος πλημμυρίζει
τῶρατον κύπελλό μου. Ἄχ! πῶς
τὸ φλογερὸν κρασί του λαμπυρίζει...

Μὰ μόλις ἀδραξά με ὀρμή
τὴν πυρκαϊά, γιὰ νὰ μεθύσω,
πρόβαλε ἡ Νύχτα, καὶ ὦ, καῦμοι!
μὲ ἔνακύλησε ἔστων ἄδην ἴσω...

ΩΡΑ

— «Τί ὥρα εἶνε;» Ἰτροπαλή
ῥωτᾷ ἢ παρθένα τὰ λουλουδία.
— «Εἶναι ἡ ὥρα ἢ ποθητή,
ποῦ θά σου εἰποῦν γάμου τραγούδια».

— «Τί ὥρα εἶναι;» Τὸν γιάλο
ῥωτᾷ ὁ ναύτης καὶ στενάζει.
— «Εἶναι ἡ ὥρα, γιὰ νὰ πᾶς
ἔς τὴ μάνα σου, ποῦ μαραζιάζει»

— «Τί ὥρα εἶναι;» Ῥώτησε
καὶ ὁ κολασμένος τὴν καρδιά του
καὶ αὐτὴ βογκῶντας ἔλαλησεν:
— «Εἶναι ἡ ὥρα τοῦ θανάτου...»

Η ΦΛΟΓΑ

Μιά φλόγα ὀλονυχτῆς μὲς ἔστα βουνά
πελώρια λάμπει
καὶ ἀκοῦν τὸ τρίξιμό της σιωπηλά
δάση καὶ κάμποι.

Καὶ μιά πεταλουδίτσα γαλανή
ἔστάνθια κρυμμένη
βλέπει τὴ φλόγα τὴν κυματιστή
ἔσ᾽ ἡμαγεμένη.

Καὶ λέει: — «Γιὰ ποῖον φαντάζει, φλογερὴ
Νεράιδα, ἡ ὠμορφιά σου;»
Καὶ τὰ βουνά τῆς ἀπαντοῦν: — «Φτωχὴ
ψυχὴ, γιὰ τὰ φτερά σου...»

ΔΥΣΙΣ

Ἄπὸ κολώνα φλογερὴ
λευκόχρυσα συντρίμια πέρα
πέφτου ἔς τὴν δύσι τὴν θαμπή
σκορπώντας κοραλλένιες σπῖθες ἔς τὸν αἰθέρα.

Καὶ οἱ καταχνιές τῶν ἐρημιῶν
καὶ ἔς ἄλογα οἱ Βορειᾶδες φτεροφόρα
καὶ τὰ θεριά τάνήμερα τῶν θαλασσῶν
κομίζουν ἔστων ἔσανθὸ νεκρὸν τὰ ἔωτικά του δῶρα.

Καὶ ὄρμου ἑκεῖ, ποῦ σιωπηλὸς
ὁ φλογισμένος καταρράχτης κλαίει,
ἔπου ἕνας Ὀλυμπος ψυχομαχάει τρανὸς
καὶ τῆς Ζωῆς ἢ Κιβωτὸς ἔς τὰ σκότη πλέει.

I. Π. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

ΓΑΛΛΙΑ

Ἀπέθανεν ἐν Παρισίοις ὁ Γάλλος ζωγράφος Αἰμ. Sautai. Μαθητὴς τῆς Καλλιτεχνικῆς Σχολῆς, διέμενε ἐν Ἰταλίᾳ ἀπὸ τοῦ 1865 μέχρι τοῦ 1870, καὶ ἐγένετο γνωστὸς διὰ τῆς ἀπεικόνιστος εἰκόνων μοναστικοῦ βίου, ἐσωτερικοῦ μοναστηρίων καὶ ἐκκλησιῶν. Ἦτο ἐξοχὸς εἰς τὸ χρῶμα καὶ εἰς τὰς φωτοσιάσεις. Ἐξοχὰ ἔργα αὐτοῦ εἶναι ἡ «Ἀγρυπνία» καὶ τὸ «Ἐσωτερικὸν Μοναστηρίου» σωζόμενα ἐν τῷ Λουξεμβούργῳ. Ἔλαβε χρυσοῦν μετάλλιον ἐν ταῖς ἐκθέσεσιν τοῦ 1889 καὶ 1900.

— Ἀπέθανεν ἐν Παρισίοις ὁ Γάλλος ζωγράφος Ἀλέξανδρος Legrand. Μαθητὴς τοῦ Λέοντος Cogniet ἡσχολήθη εἰς τὴν προσωπογραφίαν καὶ εἰς τὴν ἀπεικόνισιν θρησκευτικῶν θεμάτων. Κυριώτερα ἔργα του εἶνε Ὁ «Ἰησοῦς ἐν τῷ κήπῳ τῶν Ἑλαιῶν», ὁ «Ἐυαγγελισμὸς» κτλ.

— Ἀπέθανεν ἐν Παρισίοις ὁ ἀρχιτέκτων J. Rouyer, μαθητὴς τοῦ Baltard. Ἔργα του εἶνε τὸ Νοσοκομεῖον τοῦ Château—Thierry, τὸ δημαρχικὸν κατάστημα τοῦ δεκάτου διαμερίσματος τῶν Παρισίων κ. λ. π. Συνέγραψε καὶ διτόμον ἔργον περὶ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἐν Γαλλίᾳ.

— Ἀπέθανεν ἐν Παρισίοις ὁ Toulouse-Lautrec ἐν ἡλικίᾳ 37 ἐτῶν Ἀνήκων εἰς οἰκογένειαν κομῆτων τῆς Τουλούζης ἐσπούδασεν ἐνωρὶς τὰ Καλλιτεχνικὰ μαθήματα. Ἀπὸ τοῦ 1889 ἤρχισε ἐκθέτων εἰς τὰς ἐκθέσεις τῶν ἐλευθέρων Καλλιτεχνῶν καὶ τῶν Συμβολιστῶν, κατόπιν δὲ εἰς ἰδιαιτέρας Ἐκθέσεις τῶν ἔργων του, ἃς διοργάνει ὁ ἴδιος ἀπὸ τοῦ 1893-1898. Ὁ Toulouse Lautrec εἰργάσθη εἰς λιθογραφίας πολλοῦ λόγου ἀξίας.

ΙΤΑΛΙΑ

Ἐν Φλωρεντίᾳ διοργανώθη Ἐκθεσις ἐπιστολικῶν δελταρίων καὶ ῥιπιδίων εἰκονογραφημένων. Ἐξ ὧν τῶν μερῶν τοῦ κόσμου ἀπεστάλησαν καλλιτεχνικώτατα ἐπιστολικά δελτάρια.

— Εἰς τὴν Revue Franco-Italienne ἐδημοσιεύθη μελέτη περὶ τοῦ Μορέλλη ὑπὸ τοῦ Alb. Ferrer.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Ἐν Στάρα Ζαγόρα τῆς Βουλγαρίας γεωργὸς τις Βούλγαρος ἀνεῦρεν ἀγαλμάτιον τοῦ Ἀπόλλωνος ἐξαιρέτου τέχνης, τὸ ὁποῖον ἐζήτησε ν' ἀγοράσῃ ἀντὶ 5 χιλιάδων λεβίων τὸ Μουσεῖον Σόφιας.